

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Iurie Bejenaru,

cu participarea:

procurorului Dumitru Graur,
avocatului Vasile Tarsîna,
inculpatului Fiodor Cojocari,

a judecat în ședință publică recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 20 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2013, declarat de avocatul Tarsîna Vasile în numele inculpatului

*Cojocari Fiodor Timofei, născut la
15 iunie 1960, originar și locuitor al s. Vertiujeni, r-nul
Florești, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei 19 octombrie - 20 decembrie 2011;</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>22 februarie 2012 - 04 septembrie 2013;</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>23 decembrie 2013 - 27 mai 2014.</i>

Procedura de citare legal îndeplinită.

Inculpatul și apărătorul au solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Procurorul a optat pentru respingerea recursului.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 20 decembrie 2011, Cojocari Fiodor a fost condamnat în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a), 81 Cod penal la 12 ani închisoare și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, din 20 decembrie 2011.

2. În fapt, instanța de fond a constata că la 17 iulie 2011, în jurul orei 21.00, inculpatul Cojocari Fiodor, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în fața magazinului alimentar ÎI „Colesnic Ana” din s. Vertiujeni, r-nul Florești, în rezultatul că Scoarță Mihail i-a făcut observație lui Lîsîi Ion de a lua căruța din fața gospodăriei sale, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obrăznicie deosebită, intenționat, fără nici un

motiv, i-a aplicat lui Scoarță Mihail o lovitură cu halba de bere în regiunea capului, cauzându-i leziune corporală sub formă de plagă supraorbital stînga.

Ulterior, cu scopul de a-l omorî pe Scoarță Mihail, a plecat la domiciliul lui Burzacovschi Ecaterina, situat în același sat, de unde a luat un cuțit de bucătărie. În jurul orei 22.00, s-a întors înapoi la magazinul alimentar ÎI „Colesnic Ana” și i-a aplicat lui Scoarță Mihail două lovituri cu cuțitul în regiunea inimii. Încercînd a-i aplica victimei a treia lovitură cu cuțitul, nu și-a dus acțiunile pînă la capăt din cauze independente de voința lui, deoarece au intervenit Știrbu V. și Colesnic V., care l-au imobilizat, apucîndu-l de mîini și de haine și îmbrîncindu-l la o parte.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că nu ține minte ce s-a întîmplat în acea seară, deoarece îl durea capul și era în stare de ebrietate alcoolică.

Totodată, vinovăția inculpatului a fost dovedită prin următoarele probe.

Partea vătămată a declarat că între el și inculpat s-a iscat o ceartă și ultimul l-a lovit cu halba de bere peste față, după care a plecat. De la lovitură a căzut jos. Ulterior, inculpatul s-a apropiat de el și l-a înfipt de două ori în regiunea inimii. A căzut jos, deoarece pierduse mult sînge. Și-a revenit la spital. Inculpatul a avut intenția de a-l omorî, deoarece anterior de cîteva ori l-a amenințat cu moartea, dorind să se răzbune din cauza că anterior, activînd în MAI în anul 1999, l-a reținut și l-a dus forțat la CPs Sănătăuca.

Martorul Scoarță L. a declarat că la 17.07.2011, în jurul orei 22.00, deplasîndu-se prin apropierea gospodăriei fratelui Scoarță Mihail, l-a văzut pe ultimul murdar pe față de sînge. El i-a comunicat că a fost lovit cu halba de bere în cap de către inculpat. Cu scopul de a clarifica situația, s-a deplasat la domiciliul ultimului, însă, din spusele soției, el nu era acasă. Întorcîndu-se înapoi, în apropierea gospodăriei a întîlnit inculpatul care avea în mînă un cuțit. L-a întrebat de ce l-a lovit pe fratele cu halba în cap. Ultimul i-a răspuns că nu numai l-a lovit cu halba în cap, dar a vîrît în el și un cuțit, ceea ce va face acum și cu el. Cu scopul de a se apăra, l-a lovit pe inculpat cu piciorul peste mînă. Ultimul, a scăpat cuțitul jos și s-a aplecat să-l caute. Ca să nu-l găsească, l-a lovit de cîteva ori și acesta a plecat acasă, fără a găsi cuțitul.

Martorul Știrbu V., a declarat că la 17.07.2011, trecînd prin apropierea gospodăriei lui Scoarță Mihail, l-a văzut pe ultimul murdar de sînge. Peste un timp a văzut cum inculpatul s-a apropiat de ei și, fără a spune ceva, l-a lovit pe Scoarță Mihail cu un cuțit de două ori în regiunea pieptului. Cojocari Fiodor a încercat să-l lovească și a treia oară cu cuțitul, dar el împreună cu Colesnic V. l-au apucat de mîini, de haine și l-au dat la o parte. Colesnic V. a luat un băț de lemn și l-a fugărit pe inculpatul care a plecat cu tot cu cuțit.

Martorul Colesnic Veaceslav, a declarat că a văzut cum inculpatul s-a apropiat de Scoarță Mihail și l-a lovit de două ori cu cuțitul în regiunea pieptului, apoi a încercat să-l lovească a treia oară, însă el împreună cu Știrbu V. l-au oprit și fugărit acasă și acesta a plecat cu tot cu cuțit. Din partea stîngă a pieptului lui Scoarță M. curgea sînge și el a fost internat de urgență în SR Florești. Cuțitul care îl ținea în mînă inculpatul era de vreo 20-25 cm. lungime, iar lățimea rănii de 1,5-2 cm.

Martorul Sochircă S., a relatat că la 17.07.2011, în jurul orei 23.30, a fost telefonat de la secția de internare de către asistența de gardă, care i-a comunicat că salvarea transportă un pacient cu plagă penetrantă în cord (inimă). Peste 20-30 min., în secția de internare a sosit salvarea și imediat pacientul a fost transportat în secția de

reanimare. Au fost efectuate investigațiile de laborator și radiografia cutiei toracice. Sub anestezie locală s-a revizionat plaga din regiunea inimii. A fost stabilită o leziune, posibil de cuțit, care a nimerit în coasta numărul VI și tangențial s-a deplasat în spațiul subcutan. Plaga avea o lungime de 3-4 cm. Pacientul era Scoarță Mihail. În cazul în care cuțitul nu nimeria în coastă, acesta putea să afecteze inima, mediastinul sau plămînul. Plaga avea o lungime de 2 cm. și dacă cuțitul nu nimeria în coastă, Scoarță Mihail putea să moară.

Martorul Burzacovschii Ecaterina, a declarat că la 17.07.2011, în jurul orei 22.00, la ea la domiciliu a venit Cojocari Fiodor, care era în stare de ebrietate, inervat și i-a comunicat că a avut probleme cu o persoană din sat. El a luat de pe masă un cuțit de bucătărie și a plecat. A doua zi a auzit că Cojocari Fiodor l-a înjunghiat cu cuțitul pe Scoarță Mihail.

Martorul Colesnic Ana, a declarat că la 17.07.2011, se afla în magazinul alimentar ce-i aparține și în jurul orei 21.00, a auzit că afară s-a stricat o halbă. Ieșind din magazin, l-a văzut pe Scoarță Mihail stînd jos, iar deasupra lui stătea Cojocari Fiodor, pe care ea l-a alungat acasă. Peste ceva timp, inculpatul s-a întors și se certa cu Scoarță Mihail. Soțul a intrat în magazin și i-a comunicat că Scoarță Mihail a fost înjunghiat de către Cojocari Fiodor, ieșind afară l-a văzut pe Scoarță M. jos, iar din piept îi curgea sînge.

Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 18 iulie 2011, din drumul din preajma gospodăriei lui Cojocari Fiodor a fost ridicat un cuțit.

Potrivit proceselor-verbale de recunoaștere a obiectului din 26.07.2011, Bruzacovski Ecaterina a recunoscut cuțitul ca cel pe care inculpatul l-a luat de la ea din gospodărie, iar Colesnic Veaceslav și Știrbu Vasile au recunoscut cuțitul ca cel cu care inculpatul i-a aplicat lovituri părții vătămate. Scoarță L. a recunoscut cuțitul ca cel cu care inculpatul l-a amenințat.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza 287 alin. (3) Cod penal, ca huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni, care prin conținutul său se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății și în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca tentativa de omor, săvîrșit cu premeditare, care din cauza independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.

Instanța a concluzionat că sunt veridice declarațiile inculpatului din cadrul urmăririi penale, punîndu-le la baza sentinței de condamnare, deoarece acestea au fost administrate în conformitate cu legislația procesual penală.

La fel, instanța a respins argumentele părții apărării referitor la faptul că acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate doar în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece inculpatul nu a avut intenția de a-l omorî pe Scoarța Mihail, nu a lovit puternic cu cuțitul, or, în ședința de judecată, prin cumulul de probe cercetate, sa dovedit cu certitudine intenția de omor.

Astfel inculpatul, după comiterea acțiunilor de huliganism, a plecat de la fața locului și din gospodăria altei persoane a luat un cuțit, s-a întors la fața locului și fără motiv, intenționat l-a lovit pe Scoarța Mihail de doua ori în regiunea inimii, încercînd să-l lovească și a treia oară, dar acțiune lui au fost curmate de martorii prezenți la fața locului.

Inculpatul se afla în stare de ebrietate, care nu-l priva de capacitatea de prevedere

și deliberare a acțiunilor sale, el a acționat cu discernământ, iar victimei i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de două plăgi tăiate-înțepate în spațiul intercostal VI, două lovituri cu cuțitul în regiunea organului de importanță vitală – inimii, ceea ce denota ca inculpatul a aplicat lovituri intenționat, admitând în mod conștient că fapta sa poate duce la moarte, având o atitudine indiferentă față de survenirea ei, după comiterea infracțiunii părăsind victima, fără a încerca să-i acorde ajutor. Aceste fapte în cumul dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că infracțiunile săvârșite fac parte din categoria celor deosebit de grave și grave, de motivul acestora, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

3. Avocatul Tarsîna Vasile și inculpatul au declarat apeluri, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care ultimul să fie achitat.

Apelanții au indicat că inculpatul i-a cerut lui Scoarță Mihail să-l lase pe căruțașul Lîsîi Ion în pace, la ce ultimul a încercat să-i toarne bere în cap și l-a lovit cu pumnul peste față. Inculpatul i-a ripostat agresorului apucându-i mâna cu halba de bere în scopul apărării și în timpul conflictului spontan, fără intenție, involuntar, l-a atins pe Scoarță Mihail cu halba în regiunea capului.

În acest context, organul de urmărire penală nu a stabilit obiectul cu care a fost comisă infracțiunea, nu a examinat halba, nu a ridicat-o, nu au cercetat locul pretinsei infracțiuni și nu a atașat-o ca corp delict la materialele cauzei.

În cadrul cercetării judecătorești nu a fost probat faptul aplicării de către inculpatul a halbei în calitate de obiect cu care a fost comis actul de huliganism agravat împotriva lui Scoarță Mihail, de cât prin declarațiile părții vătămate și a martorilor Colesnic Ana și Colesnic Veaceslav.

Instanța nu a ținut cont că raportul de examinare medico-legală din 19.07.2011, a fost efectuat după două zile de la incident și, din cuvintele părții-vătămate, a fost lovit cu o piatră peste ochi.

Inculpatul s-a aflat în legitimă apărare, fiind agresat neîntemeiat verbal și fizic de către Scoarță Mihail și acțiunile lui cad sub incidența cauzelor care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute de art. 35 lit. a) Cod penal.

În ședințele de judecată nu a fost probat faptul că cuțitul ridicat de lângă gospodăria inculpatului a fost ținut în mână de acesta, expertiza în acest sens nu a stabilit pe mâner amprente digitale ale inculpatului, expertiza biologică nu a depistat pe armă urme de sânge a părții vătămate.

Organul de urmărire penală a ascuns o infracțiune comisă în seara zilei de 17.07.2011 spre 18.07.2011, de către Scoarță Leonid, Cotai Alexandru, Leșanu Leonid, care în curtea casei sale l-au bătut cu deosebită cruzime pe inculpat în prezența colaboratorului de poliție Alic Gonciaruc și a cet. Știrbu Vasile, care stătea la poartă lângă automobile.

Rezultă că inculpatul a fost maltratată la comanda lui Scoarță Mihail, iar cuțitul a fost aruncat în scop de a-l acuza pe inculpat de tentativă de omor.

Mai mult, în urma percheziției nesancționate, cuțitul nu a fost găsit în gospodărie unde erau mai multe persoane, dar a fost găsit în drum în prezența unei persoane cointeresate - Scoarță Leonid, despre care nu au fost înștiințați și celelalte persoane prezente.

Urma a fi declarat ilegal procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.07.2011, deoarece de facto ascunde faptul efectuării unei percheziții nesancționate, cu încălcarea drepturilor procedurale a persoanei percheziționate.

Trezește dubii recunoașterea cuțitului de către martorii Colesnic Veaceslav și Știrbu Vasile, deoarece ambii au informat că au văzut numai luciu de metal, iar aceste semnalmente sînt insuficiente pentru a recunoaște un anumit cuțit, cu un anumit mîner.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2013, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a verificat complet, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cauzei, probatoriul a fost apreciat legal din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, aceasta fiind dovedită prin declarațiile părții vătămate Scoarță Mihail, a martorilor L. Scoarță, V. Știrbu, V. Colesnic, S. Sochirca, E. Burzacovschii, A. Colesnic, cît și prin probele scrise.

Argumentele apărării că au fost ascunse faptele ilegale comise de partea vătămată, împreună cu rudele și cunoscuții împotriva inculpatului și soției acestuia, comise în seara de 17.07.2011, sunt neîntemeiate, or, după cum rezultă din declarațiile martorilor audiați în instanța de apel, aceste acțiuni au avut loc după comiterea de către inculpat a faptei de huliganism. Ca urmare, L. Scoarță a fost sancționat în baza art. 78 al. (1) Cod contravențional, fiind-i aplicată o amendă în mărime de 50 unități convenționale, pentru fapta ce a fost comisă de către el la 17.07.2011, ora 22.30, în acel timp cînd infracțiunea de huliganism a fost comisă la data de 17.07.2011, ora 21.30.

Este neîntemeiat și argumentul apărării că conflictul a fost inițiat de către M. Scoarță, ce a încercat să-i toarne bere în cap și l-a lovit pe inculpat cu pumnul în față, or, nimeni din martorii audiați în instanța de fond, cît și în apel, la demersul apărării, nu au relatat așa circumstanțe. În același timp, în cererea de apel se confirmă că M. Scoarță a fost lovit cu halba de bere, apărarea invocînd că inculpatul „fără intenție, involuntar, l-a atins pe M. Scoarță cu halba în regiunea capului”, afirmație ce nu s-a confirmat în ședința de judecată, ea rămînînd una declarativă.

Cît privește faptul că raportul de examinare medico-legală din 19.07.2011 a fost efectuat în baza fișei medicale, în care era făcută înscrierea că lovitura ar fi fost efectuată cu piatra peste ochi, instanța de apel a menționat că contradicția dată a fost înlăturată prin declarațiile părții vătămate M. Scoarță și a martorilor A. Colesnic, V. Colesnic, V. Știrbu, care au confirmat că lovitura a fost aplicată cu halba de bere.

La fel, inculpatul nu s-a aflat în legitimă apărare, poziție susținută de partea apărării, or, în cauză nu s-a constatat faptul că ar fi avut loc asupra lui un atac direct, imediat, material și real.

Totodată, martorul E. Burzacovscaia a declarat că inculpatul a luat de la ea din gospodărie cuțitul, care a fost recunoscut de ea și în ședința de judecată, cînd a fost examinat acest corp delict. Aceste declarații sînt în coroborare cu cele ale părții vătămate și a martorilor A. Colesnic, V. Colesnic, cît și cu raportul de expertiză medico-legală din 26.07.2011, conform căruia la Scoarță Mihail s-a constatat: „*plăgi tăiate-înțepate (2), spațiul intercostal VI, plagă supraorbital stînga, vătămări care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect vulnerant contodont-facial stînga - și cu un obiect ascuțit - torace stînga, posibil în timpul și circumstanțele indicate, din care cauză a fost internat în secția chirurgie IMSP SR Florești și care se califică ca*

UȘOARE. ...plăgile tăiate-înțepate se află în spațiul intercostal VI stînga”.

Partea vătămată a necesitat transportarea și internarea urgentă în spitalul raional Florești, necesitînd o intervenție chirurgicală imediată și mai multe zile de îngrijiri medicale, iar prin caracterul lor, leziunile suferite au pus în primejdie viața victimei.

Leziuni în zona intercostală VI stînga, impun concluzia că inculpatul a prevăzut că acțiunile lui ar fi putut duce la moartea victimei, rezultat pe care, chiar dacă nu l-a dorit, l-a acceptat, ceea ce înseamnă că a săvîrșit fapta cu intenția de a ucide, ce nu s-a produs din motive independente de voința ultimului.

În speță, intenția de a săvîrși omorul este dovedită prin folosirea unui instrument apt de a produce moartea - cuțitul, locul și regiunea corporală unde a fost îndreptat cuțitul - piept și inimă, atitudinea făptuitorului după săvîrșirea faptei - nu a încercat să-i dea un prim ajutor victimei ci a încercat să lovească și a treia oară, timpul săvîrșirii infracțiunii - noaptea.

Pe cauză, tentativa de omor a fost una perfectă, terminată, ce a avut loc în condițiile cînd făptuitorul a depus toate eforturile, pe care le-a considerat necesare pentru lipsirea de viață a victimei și anume a aplicat lovituri cu cuțitul, îndreptate frontal în regiunea pieptului, dar decesul victimei nu a survenit, deoarece au intervenit martorii prezenți și mai apoi ultimului i-a fost acordat la timp ajutor medical.

Argumentul apărării că nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare lămurirea inculpatului din 19.07.20011, prin care el a recunoscut faptul aplicării loviturii lui M. Scoarță cu un cuțit, ca fiind dată într-o stare degradată a sănătății, este neîntemeiat. Or, potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie din 23.10.2012, efectuată la demersul părții apărării, Cojocari Fiodor careva maladiei psihice nu suferă. La data de 19.07.2011, el avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, la momentul semnării explicației din 19.07.2011 el putea conduce și dirija cu acțiunile sale.

Instanța a conchis că este neîntemeiat și argumentul avocatului privind nulitatea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 18.07.2011, în cadrul căruia a fost depistat cuțitul, deoarece a fost efectuată de un polițist cointeresat, aceasta fiind contrară prevederilor art. 264 alin. (3) CPP. Or, la finisarea urmăririi penale inculpatul și avocatul nu au înaintat obiecții în conformitate art. 251 alin. (4) CPP, pretensele ilegalități fiind invocate doar în cererea de apel.

Astfel, vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin și acțiunile acestuia corect au fost încadrate de către instanța de fond în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) și art. 287 alin. (3) Cod penal, ținînd seama că în cauză este prezent concursul real, care există atunci cînd persoana săvîrșește două sau mai multe infracțiuni prin două sau mai multe acțiuni.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, pedeapsa fiind echitabilă și corect stabilită în limitele legii.

5. Avocatul Tarsîna Vasile a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor nominalizate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, din motivul existenței circumstanțelor care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute de art. 35 lit. a) Cod penal - legitima apărare, cît și reîncadrarea acțiunilor lui din prevederile art. 27, 145 alin. (2) lit. a) în cele ale art. 27, 146 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate, în temeiul art. 90 Cod penal.

Recurentul a indicat că probele administrate la dosar nu dovedesc faptul comiterii de către inculpat a actului de huliganism agravat cu aplicarea halbei de bere în calitate de obiect adaptat pentru vătămarea integrității corporale față de partea vătămată.

Potrivit raportului de examinare medico-legală din 19.07.2011, partea vătămată la internare a declarat că a fost lovit cu piatra peste ochi, iar indicarea datelor privind aplicarea loviturii cu halba a apărut în raportul de expertiză nr. 85 din 25.07.2011, reieșind din ordonanța organului de urmărire penală.

Nici instanța de fond nici instanța de apel nu au stabilit obiectul care a fost folosit pentru vătămarea corporală a părții vătămate - halbă de sticlă sau piatră, or, leziunile corporale puteau fi primite și în alte circumstanțe, cu mâna, în scop de autoapărare a inculpatului.

Din momentul când inculpatul a fost lovit cu pumnul în față, apoi partea vătămată a ridicat halba ca să-i toarne berea peste cap, el era în drept să interpreteze acțiunile lui Scoarță Mihail ca un atac direct cu halba de sticlă, imediat și real îndreptat împotriva sa.

În instanța de apel a fost probat cu certitudine faptul, prin declarațiile martorului Stoleru Olga, că cuțitul era căutat de colaboratorul de poliție Alic Gonciaruc cu Cotai Alexandru, Scoarță Leonid în fața bucătăriei de vară și în grădină, în interiorul gospodăriei inculpatului Cojocari Fiodor.

Este îndoielnică veridicitatea declarațiilor martorului Scoarță Leonid, privind faptul că el l-ar fi deposedat de cuțit pe inculpat în drum, or, nu poate fi lămurit faptul de ce Scoarță Leonid știind cu certitudine unde l-a deposedat pe inculpat de cuțit, îl caută cu totul în alt loc, adică în curte, deci declarațiile acestuia sînt contradictorii.

Anume aceste circumstanțe permit de a concluziona că proba cu cuțitul este falsificată, adică arma cu care a fost comisă infracțiunea a fost luată de la o rudă apropiată a părții vătămate - Burzacovschi Ecaterina și aruncată lângă gospodăria inculpatului.

Mai mult, martorul care a găsit cuțitul este o persoană cointereseată, Scoarță Leonid, fratele părții vătămate, care a fost și el implicat în maltratarea inculpatului.

Nu a fost probat că inculpatul a ținut cuțitul în mînă, nu a fost probat nici faptul că a avut loc o acțiune frontală în regiunea inimii, ori plaga depistată pe pieptul părții vătămate, reieșind din declarațiile expertului medic legist avea o lungime de 4 cm, nepenetrantă, ce nu exclude posibilitatea formării în alt mod a acestei plăgi de cît prin lezare cu cuțitul.

Instanța de apel eronat a respins argumentul părții apărării, privind valabilitatea lămuririi inculpatului din 19.07.2011, or, inculpatul nu a citit acest document și nu cunoștea conținutul lui, dat fiind stării sănătății - ochi umflați, comotie cerebrală, aflare sub influența medicamentelor.

Martorul Bursacovschi Ecaterina în instanța de apel și-a modificat esențial declarații sale în raport cu cele date în instanța de fond și la urmărirea penală și anume, a declarat că a aflat de la soțul său că inculpatul a luat cuțitul din gospodăria lor.

Este ilegală și nulă acțiunea procesual penală - cercetarea la fața locului din 18.07.2011 efectuată de polițistul Alic Gonciaruc, reieșind din declarațiile martorului Stoleru Olga depuse în instanța de apel, care a declarat că pînă la efectuarea cercetării la fața locului, polițistul a fost în curtea inculpatului la 17.07.2011, orele 23, cu un grup de persoane în stare de ebrietate, prin care era și Scoarță Leonid și a asistat fără a interveni la maltratarea lui Cojocari F. și a soției acestuia, la violarea de domiciliu a persoanelor numite, apoi au plecat.

Este nul și procesul verbal de cercetare la fața locului din 18.11.2011 întocmit de către colaboratorul de poliție Goncearuc Alic, or, în conformitate cu art. 118 alin. (2) CPP, se interzice cercetarea la fața locului a încăperii sau domiciliului fără acordul în scris al proprietarului sau al posesorului.

Declarațiile martorului Știrbu Vasile sunt nepertinente, tendențioase și confuze, deoarece la f.d. 14 este anexată lămurirea acestuia care a confirmat faptul că l-a văzut pe Cojocari Fiodor cum l-a lovit de 2 ori pe Scoarță Mihail, a văzut tăișul de cuțit, însă nu a descris cuțitul, dat fiind faptul că era întuneric, prezenți fiind Colesnic Ana și Colesnic Veaceslav. În declarațiile ulterioare, martorul Știrbu Vasile nu a confirmat prezența lui Colesnic Ana și Veaceslav, însă a descris cu lux de amănunte mânerul cuțitului, lungimea lui cu toate că era întuneric, ca ulterior, să recunoască cuțitul pe fotografii, ori mânerul se afla în mâna inculpatului și nu putea fi văzut.

Nu s-au găsit confirmare și declarațiile martorilor Colesnic Veaceslav și Știrbu Vasile, precum că inculpatul i-a aplicat părții vătămate 2 lovituri cu cuțitul în regiunea pieptului, după care ei l-au oprit, deoarece acestea fiind contradictorii cu alte probe și anume, cu declarațiile chirurgului Sochircă Sergiu.

De la momentul agresiunii fizice și insultării verbale a inculpatului de către partea vătămată și pînă la comiterea atacului cu cuțitul asupra ultimului, a trecut o perioadă scurtă de timp, de cîteva minute, timp în care inculpatul s-a deplasat la Burzacovschi Ecaterina de unde a procurat vin, iar la ieșire a luat cu sine un cuțit, cu care l-a lovit pe Scoarță Mihail, în fața barului ÎI „Colesnic Ana”, în prezența a doi martori.

Astfel, în aceste circumstanțe nu se întrunesc condițiile stipulate în decizie - trecerii unui interval de timp din momentul luării hotărîrii de a săvîrși omorul și pînă la momentul executării infracțiunii, în interiorul căruia inculpatul ar fi meditat în vederea asigurării reușitei sale și să treacă la săvîrșirea unor acte de pregătire de natură să întărească hotărîrea luată și să asigure realizarea ei.

În instanța de fond și în instanța de apel nu a fost probat faptul că inculpatul s-a pregătit din timp de comiterea unui omor premeditat, el nu a plecat acasă ca să se înarmeze fără să fie văzut de cineva, nu a așteptat ca partea vătămată să rămînă singură pentru a-l ataca și a-și realiza intenția îndreptată spre omor, dimpotrivă, a acționat deschis, fapt ce vorbește elocvent despre starea de afect a inculpatului.

Martorul Burzacovschi Ecaterina a confirmat că, Cojocari Fiodor a fost în gospodăria sa pentru a procura vin, unde s-a spălat de sîngele de pe față și era agitat, astfel este probat că intenția de a atenta la viața părții vătămate a apărut la inculpat spontan, numai cînd a văzut cuțitul și aflîndu-se încă în stare de afect sub influența insultelor fizice și verbale grave, primite din partea părții vătămate, a acționat.

În cazul de față, partea vătămată a provocat starea de afect a inculpatului, insultîndu-i familia prin faptul că el și soția nu sînt capabili de a avea copii și încă într-un mod brutal și cinic.

În instanța de apel, prin prisma declarațiilor inculpatului au fost stabilite suficiente probe de a încadra acțiunile lui Cojocari Fiodor în baza art. 27, 146 Cod penal, însă, pentru stabilirea acestui fapt, nu a fost posibil de interogat suplimentar partea vătămată, care nu s-a prezentat la ultimele 3 ședințe din motive necunoscute.

În speță, acțiunile lui urmau să fie recalificate în baza art. 27, 146 Cod penal, chiar dacă această soluție nu a fost solicitată de partea apărării.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală – cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără

citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului, doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

În aspectul vizat se reține că recursul ordinar este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 12) și 16), alin. (2) Cod de procedură penală, cum ar fi că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție (*pct. 5 din decizie*).

Totodată, în pofida prevederilor enunțate, recurentul nu a specificat asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, în raport cu circumstanțele relevate în partea descriptivă a deciziei contestate, care ar fi erorile concrete de drept și esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1 Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, că instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în

imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, raportată la prescripțiile unor norme de drept concrete care reglementează acest aspect, că norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărîrilor atacate în acest sens (pct. 5 din decizie).

Astfel, recursul ordinar, în această parte, nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii și cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumentele invocate în recursul ordinar (pct. 5 din decizie), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și au apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile părții vătămate, a martorilor L. Scoarță, V. Știrbu, V. Colesnic, S. Sochirca, E. Burzacovschi, A. Colesnic, cît și prin probele scrise administrate la dosar, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, pronunțîndu-se argumentat asupra tuturor circumstanțelor pe caz și motivelor invocate în apel.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele judecătorești au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată

în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor judecătorești privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

Se atestă, însă, că argumentele specificate în recursul ordinar ce țin de reîncadrarea acțiunilor inculpatului de la art. 27, 145 alin. (2) lit. a) în cele ale art. 27, 146 Cod penal, nu au fost invocate și în apel (*pct. 3-5 din decizie*).

Rezultă că în aspectul vizat recursul la fel nu are suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de fond și cea de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de avocat, că hotărîrile atacate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunilor incriminate, că faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, că recursul ordinar este și unul neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul nominalizat este neîntemeiat, el urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrilor atacate.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Tarsîna Vasile împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 20 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2013, în privința inculpatului Cojocari Fiodor Timofei, cu menținerea hotărîrilor atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 17 iunie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

27 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Iurie Bejenaru,

a judecat în ședință publică recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 20 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2013, declarat de avocatul Tarsîna Vasile în numele inculpatului

*Cojocari Fiodor Timofei, născut la
15 iunie 1960, originar și locuitor al s. Vertiujeni, r-nul
Florești, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Tarsîna Vasile împotriva sentinței Judecătoriei Florești din 20 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2013, în privința inculpatului Cojocari Fiodor Timofei, cu menținerea hotărîrilor atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 17 iunie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru